

(98/C 158/66)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3196/97 komissiolle**esittäjä(t): Patricia McKenna (V)***(16. lokakuuta 1997)**Aihe:* Vesien saastuminen Irlannissa

Länsi-Irlannissa sijaitseva virkistyskalastajien järjestö, the Carra Mask Angling Federation, on äskettäin jättänyt Euroopan komission tutkittavaksi, mihin toimiin Irlannin hallitus on ryhtynyt hillitäkseen fosfaattien liiallista käyttöä maataloudessa, joka on aiheuttanut vakavaa vesien pilaantumista.

Tutkimuspyyntö oli vastaus Irlannin ympäristöministeriön julkaisemaan ohjelmajulistukseen Irlannin jokien ja järvien hoito.

Järjestö vakuuttaa, että paras keino vähentää vesien saastumista on soveltaa saastuttaja maksaa -periaatetta määräämällä fosfaattien käytölle vero, jonka se uskoo johtavan fosfaattien käytön merkittävään vähenemiseen maataloudessa.

Koska suuri osa EU-lainsäädäntöä tukee saastuttaja maksaa -periaatetta, puoltaisiko komissio tällaisen veron käyttöönottoa? Mihin toimiin se ryhtyy Carra Mask Angling Federation -järjestön antamien suositusten pohjalta?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(20. marraskuuta 1997)*

Komission viidennessä toimintaohjelmassa Kohti kestävästä kehitystä⁽¹⁾ esitellään useita toisiaan täydentäviä keinoja puuttua ympäristön pilaantumiseen. Esimerkkeinä mainittakoon päästöjen raja-arvojen ja veden laatuvaatimusten määrittäminen sekä aiheuttamisperiaatteen ('saastuttaja maksaa') lujittaminen.

Ehdotuksessa vesipolitiikan kehysdirektiiviksi⁽²⁾ jäsenvaltiot veloitetaan huolehtimaan siitä, että kaikki niiden alueella sijaitsevat pohja- ja pintavedet saavuttavat hyvän tilan vuoteen 2010 mennessä. Edelleen jäsenvaltioiden on päästöjen raja-arvot ja veden laatua koskevat tavoitteet yhdistämällä laadittava ja pantava täytäntöön oikeudellisesti sitovia toimenpideohjelmaa sellaisten vesien osalta, joiden tila ei ole vielä hyvä. Ehdotuksessa todetaan edelleen, että komission on vedenkäyttöön liittyvien palvelumaksujen kokonaiskustannusten kattamisen ensimmäisen vaiheen jälkeen tarvittaessa tehtävä ehdotuksia myös vesiin kohdistuvien vaikutusten ympäristö- ja käsittelykustannuksista.

Lisäksi komissio on tiedonannossaan Ympäristöverot ja julkiset ympäristömaksut yhtenäismarkkinoilla⁽³⁾ ilmaissut tukensa verotuksellisten toimenpiteiden lisäämiselle jäsenvaltioissa keinona tehostaa ympäristöpolitiikkaa ja tehdä siitä entistä kannattavampaa edellyttäen, että ympäristöverojen ja -maksujen soveltamisessa noudatetaan yhteisön lainsäädäntöä. Tiedonannossa määritellään keskeiset edellytykset (mahdollisuudet ja rajoitukset) verotuksellisille toimenpiteille niin, että ne ovat sopusuhteissa sisämarkkinoiden kanssa. Siinä ei käsitellä ympäristömaksujen kansallisen käytön etuja ja haittoja talouden ja ympäristön näkökulmasta. Yleisesti ottaen komissio kuitenkin tunnustaa tällaiset verot ja maksut osana ympäristöpolitiikan taloudellista tehostamista ja katsoo, että niiden avulla on mahdollista toteuttaa aiheuttamisperiaatetta sisällyttämällä ympäristömaksut tavaroiden ja palvelujen hintaan.

Lopuksi todettakoon, että tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta annetulla neuvoston direktiivillä 76/464/ETY⁽⁴⁾ jäsenvaltiot veloitetaan laatimaan ja panemaan täytäntöön eräiden vaarallisten aineiden aiheuttaman pilaantumisen vähentämiseen tähtääviä ohjelmia. Fosforiyhdisteet on mainittu vaarallisten aineiden luettelossa, ja koska Irlanti ei ole pannut täytäntöön kaikkia vaadittavia ohjelmia, komissio on aloittanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklaan perustuvat oikeustoimet.

⁽¹⁾ EYVL C 140, 11.5.1996.

⁽²⁾ EYVL C 184, 17.6.1997.

⁽³⁾ KOM(97) 9 lopullinen.

⁽⁴⁾ EYVL C 129, 18.5.1976, s.23.